

[Ellemann-Jensen]

komstskat uden at knurre voldsomt? Hvilket råd skal jeg give denne mand, hr. minister?

Det er jo ikke noget konstrueret eksempel, det er ét eksempel blandt de mange, mange eksempler, vi har fået, der helt typisk drejer sig om mennesker, der har bygget en virksomhed op og nu har deres formue stående i denne virksomhed uden mulighed for at begynde at trække på den. Det er et problem for byerhverv. Det er et problem for landbruget. Vi har så sent som i dag fået at vide fra Landbrugsrådet, at nogle beregninger, man har foretaget dér, viser, at 6 pct. af landets landmænd nu må forudse en stigning i deres formueskat på mindst 10.000 kr. 6 pct. af landmændene skal altså af med mindst 10.000 kr. hver i ekstra formueskat. Det er et problem for skovbruget. Det er et problem, som rammer dybt ind i en lang række erhverv, som står i en vanskelig international konkurrencesituation, og som vi på andre måder prøver at styrke.

Disse problemer skal så af ministeren og hans forbundsfæller i SF nu trækkes ned til bare at være et spørgsmål om manipulationer og asociale fordelingsprincipper. Jeg må bede om, at man tager den problemstilling her alvorligt. Jeg må også bede ministeren om at komme herop og forklare det flertal i folketinget, der ønsker, at problemerne skal tages alvorligt, og som ønsker, at der skal ske ændringer i en fart, hvad han på baggrund af den debat, der har været her i dag, nu agter at foretage sig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

For at det ikke skal fortsætte i diskussionen, vil jeg gerne have lov til at rette hr. Ellemann-Jensen.

Når jeg under tredje behandling sammen med en række partier i folketinget stemmer for et lovforslag og dermed danner flertal, så er det normale, at dette flertal tilsammen ændrer, hvis der skal ændres i lovforslaget. Når jeg tager forbehold, så siger jeg: i dette tilfælde tror jeg ikke så meget på loven, selv om jeg erkender dens hovedhensigt, at jeg vil være med til den sædvanlige aftale herinde.

Det var det, jeg gjorde, så derfor er der ikke nogen brug for et stempel eller den slags, men måske har venstre selv brug for at tænke sig lidt bedre om, når de går med til

ting og sager – eller er det måske ikke på venstres gruppes vegne, at et af venstres folketingsmedlemmer i dag meddeler, at efterlønnen er for dyr og må laves om, for den blev gennemført, mens venstre var i regering?

Måtte jeg så ikke have lov til, for at der ikke skal komme flere misforståelser fra hr. Ellemann-Jensens side, udtrykkelig at understrege, at jeg har taget afstand fra de 70 pct., og det agter jeg ikke at anbefale at den radikale gruppe stemmer for.

Jeg har også udtrykkelig sagt, at der må gives besked inden sommerferien om, hvad folketinget agter at komme med i dette spørgsmål, men der er ikke noget med, at vi skal nå at være færdige i løbet af en uge eller 14 dage, for vi skal denne gang have tid til at tænke os om alle sammen – også hr. Ellemann-Jensen.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil gerne starte med en kommentar til hr. Alfred Hansen.

Hr. Alfred Hansen sagde, at det, retsforbundet ønskede, var at komme utilsigtede virkninger til livs, og så fastslog hr. Alfred Hansen, at retsforbundet ønsker at bevare intentionerne bag skærpelsen af formuebeskatningen. Derefter siger hr. Alfred Hansen, at det, som retsforbundet er betænkelig ved, er, at skatteydere med store formuer og lave indkomster kan blive ramt så hårdt. Nu har jeg lidt svært ved at forstå netop det argument, for ingen kan være i tvivl om, at § 11 i den dagældende lovgivning var til gunst for alle ejere af store formuer med lave indkomster. Det, som man rettelig kunne spørge om, var, hvorfor disse ejere af store formuer faktisk har lave indkomster. Man kunne endvidere sige, at det uheldige ved den dagældende § 11 var, at den var en ekstra tilskyndelse til, at formueejere skulle holde deres skattepligtige indkomst så lav som muligt, altså den opfordrede direkte til det, man i almindelig sprogbrug efterhånden kalder »skatte-tænkning«.

Derfor er der ingen, der kan være forundret over, at når man nu i forbindelse med decemberløsningen træffer beslutning om at ophæve § 11, så betyder det i særlig grad en voldsom skærpelse af beskatningen af de store formuer, som hidtil har opereret med lave